

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai
1979 m.
gruodžio
1 d.

Seštadienis
Nr. 138(4028)

KIIIIIIII
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesija

MASKVA (TASS-ELTA). Lapkričio 28 d. Didžiųjų Kremliaus rūmuose pradėjo darbą dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos antroji sesija. Prieš sesiją įvyko TSKP Centro Komiteto plenumas, kuris aptarė klausimus, pateiktus svarstyti Aukščiausiosios Tarybos deputatams.

Dešimtą valandą ryto prasidėjo bendras Sąjungos Tarybos ir Tautybų Tarybos posėdis.

Deputatų ir svečių audringais ilgais plojimais sutiko draugus L. Brežnevą, J. Andropovą, K. Černenką, V. Grišną, A. Gromyką, A. Kirilenką, D. Kunajevą, A. Pelšę, G. Romanovą, M. Suslovą, V. Ščerbičų, N. Tichonovą, D. Ustinovą, G. Alievą, P. Demičevą, M. Gorbáčiovą, V. Kuznecovą, P. Mašerovą, B. Ponomarevą, S. Rašidovą, M. Solomencevą, E. Savardnadzę, I. Kapitonovą, V. Dolgichą, K. Rusakovą.

Vienbalsiai patvirtinta sesijos dienotvarkė:

1. 1980 metų TSRS valstybinis ekonominio ir socialinio vystymo planas ir TSRS Valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano vykdymas 1979 metais.

2. 1980 metų TSRS valstybinis biudžetas ir 1978 metų TSRS valstybinio biudžeto įvykdymas.

3. TSRS įstatymo dėl liaudies kontrolės TSR Sąjungoje projektas.

4. Įstatymų dėl TSRS Aukščiausiosios Tarybos teisimo, dėl TSRS prokuratūros, dėl valstybinio arbitražo TSR Sąjungoje, dėl advokatūros TSR Sąjungoje projektai.

5. TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Pirmuoju dienotvarkės klausimu pranešimą padarė TSRS Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas, TSRS Valstybinio plano komiteto pirmininkas deputatas N. Baibakovas.

Pranešėjas pažymėjo, kad 1979 metais padidėjo visuomeninė gamyba ir pakilo jos techninis lygis, išaugo liaudies gerovė. Nacionalinės pajamos, naudojamos vartojimui ir kaupimui, preliminariais duomenimis padidės palyginti su 1978 metais daugiau kaip 8 milijardais rublių. Pramonės gamyba 1979 metais padidės 21 milijardu rublių. Nors buvo nepalankios oro sąlygos, šiais metais gauta 179 milijonai

tonų grūdų. Toliau buvo vykdoma plati gyvenamųjų namų statyba.

Sudarant 1980 metų planą, atsižvelgta į draugo L. Brežnevo iniciatyvą TSKP Centro Komiteto priimtus nutarimus esminiais liaudies ūkio vystymo klausimais. Pripažinta, kad būtina užtikrinti stabilų kuro ir energijos komplekso augimą, sparčiau vystyti tokias svarbias ūkio grandis, kaip transportas, juodoji ir spalvotoji metalurgija, mašinų gamyba, chemija. Kartu nesiėmė partijos kursas toliau kelti žemės ūkį ir plėsti liaudies vartojamų prekių gamybą.

1980 metų, baigiamųjų dešimtojo penkmečio metų, planas parengtas, atsižvelgiant į tai, kad reikia sudaryti palankias sąlygas sėkmingai pradėti darbą visuomeninėje penkmetėje. Ryšium su tuo numatoma įgyvendinti išsistatą kompleksą priemonių, įgalinančių didinti visuomeninės gamybos efektyvumą. Numatoma sparčiau diegti naują techniką ir stiprinti materialinę bazę pagrindinėse liaudies ūkio šakose, proporcingiau vystyti ekonomiką. 1980 metais nacionalinės pajamos,

naudojamos vartojimui ir kaupimui, padidės 4 procentais, arba 17 milijardų rublių. Pramonės gamyba padidės 4,5 procento. Tiek pramonės „A“ grupėje, tiek ir „B“ grupėje produkcijos gamybos didinimo tempai bus vienodi, t. y. 4,5 procento. Žemės ūkio bendrosios produkcijos prieaugis numatomas 8,8 procento.

Numatytu užduočių vykdymo pamata, pabrėžia pranešėjas, turi sudaryti visokeriopas gamybos efektyvumo didinimas, mokslo ir technikos pažangos spartinimas, planavimo ir valdymo tobulinimas, organizuotumo ir tvarkos stiprinimas kiekvienoje darbo vietoje, kiekvienoje valdymo grandyje.

Pranešimą antruoju dienotvarkės klausimu padarė TSRS finansų ministras deputatas V. Garbuzovas. 1980 metų TSRS valstybinio biudžeto pajamos numatytos 284,6 milijardo rublių, išlaidos — 284,4 milijardo rublių. Pajamos viršys išlaidas 0,2 milijardo rublių.

Po to atskiruose rūmų posėdžiuose buvo pradėta svarstyti pranešimus.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesija dirba toliau.

Daugiau kaip po 1400 tonų cukrinių runkelių per pamainą perdirba Panevėžio cukraus fabriko kolektyvas. Tai keliasdešimtą tonų viršija planines užduotis. Pradėjus sezoną įmonės darbuotojai patiekė vartotojams 1040 tonų viršplaninio cukraus, o šiemet pasiryžę gerokai viršyti šį rodiklį.

NUOTRAUKIO: fabriko cehuose.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Operatyvus ryšys — lėšų taupymas

Šiemet Anykščių mechanizuotoje kolonoje pradėtas diegti dispečerinis radijo ryšys, pritaikant šiam tikslui „Granit-M“ tipo ultratrumpųjų bangų stoteles ir jų valdymo pultus.

Seniau, norint šios kolonos vadovams pasikalbėti su kituose rajonuose esančių aikštelių darbuotojais, tekavo laukti pusvalandį ar net valandą, kol tarp miestinių stočių telefoninės sujungimo abonentus. Dabar dispečeris Antanas Meškauskas, budintis prie Anykščiųose įrengtos radijo stotelės, gali iškviesti pokalbiui Ukmer-

gės, Utenos ir Molėtų aikštelių vadovus ar specialistus per keliolika sekundžių. Savo ruožtu aikštelių viršininkai turi operatyvų ryšį su daugeliu objektų išvykstančių automobilių. Jau pirmaisiais mėnesiais, įdiegus radijo ryšį, jaučiama aktyvaus šios priemonės nauda. Sugedus objektų dirbančiam mechanizmui, nedelsiant ten nukreipiamas remontininkų grandis su atsarginėmis dalimis. Kai aikštelėse baigiasi medžiagų ištekliai, šios medžiagos skubiai pristatomos iš sandėlių ar kitų rezervų. Numatyta, jog vien ateinančiais metais, įdiegus dispečerinį ryšį ir dėl to pagerinus darbu organizavimą, paspartinus technikos remontą, kolonoje bus sutaupyta 5 tūkstančiai rublių.

Netrukus šios rikuotės dar viena radijo stotelė Ignalinos aikštelėje, kiek vėliau — bus užmegztas radijo ryšys su kolonos objektais, išikūrusiais Zarasų ir Švenčionių rajonuose.

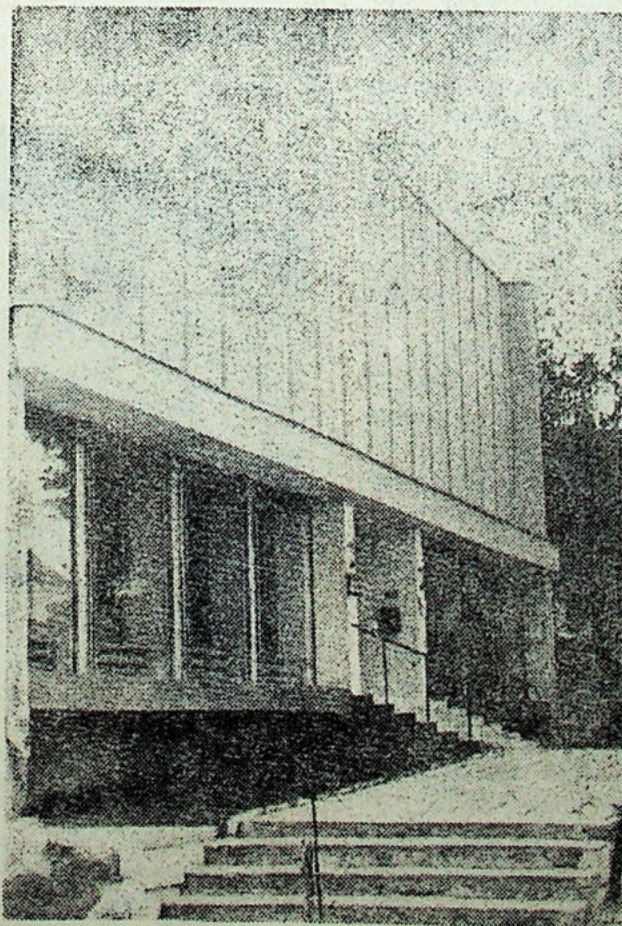
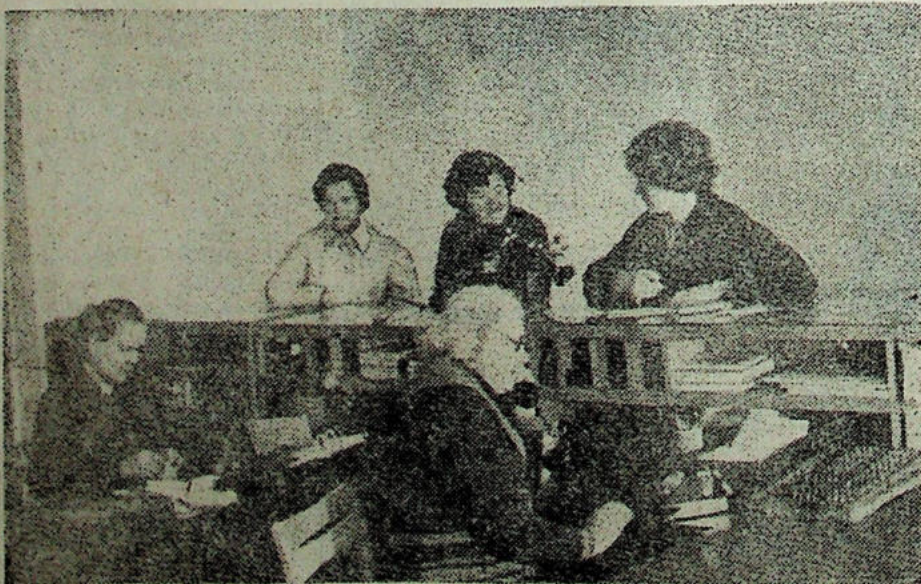
D. Bartkus

NAUJAS RYŠIŲ SKYRIUS

Troškūnuose Anykščių statybos ir remonto valdybos statybininkai pastatė naują modernų statinį — Ryšių skyrių. Naujasis skyrius jau veikia. Šiuo statiniu labai didžiuojasi loškininkės Marytė Kriščiūnienė, Anastazija Ribokienė, Valė Gailišienė, operatorės Irena Stankevičienė, Irena Stakienė ir kiti troškūniečiai ryšininkai, persikėlę į erdvas ir jaukias sales.

Naujame pašte pradėta montuoti automatinės telefonų stoties aparatūra. Pradėjus veikti automatinę telefonų stotį, į daugelio troškūniečių butus bus įvesti telefonai.

NUOTRAUKOSE: Troškūnų ryšių skyrius. Naujajame skyriuje niekuomet netrūksta lankytojų.

Vyt. Bagdono nuotraukos

Kronika*

© Naujos receptūros nenugriebto pieno pakaitalą versliams pateikė Sąjunginio sviesto ir sūrų pramonės mokslinio tyrimo instituto Lietuvos filialo eksperimentinė gamykla Kaune. Augaliniai riebalai jame pakeisti lengviau įsavinamais — gyvuliniais. Iki metų pabaigos šio pakaitalo bus pagaminta daugiau kaip 400 tonų.

© Lietuvos žvejybos laivyną papildė supertraleris „Archimedes“, pastatytas Lenkijos Liaudies Respublikoje. Šis milžiniškas laivas aprūpintas įvairiais gyliais pritaikytais tralais, galingais technologiniais įrengimais, įgalinančiais užšaldyti didelius kiekius žuvies ir iš jos gaminti konservus, miltus bei taukus.

(ELTA)

Svarbu sudominti ir įtikinti

Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato politinio švietimo mokyklos klausytojai rinkosi į eilinį užsiėmimą.

Patyrusi propagandistė Z. Barkauskienė stengėsi, kad klausytojai užsiėmimų metu įsimintų ne atskirus nagrinėjamos temos faktus, o giliau įsisavintų dėstomą medžiagą pagal kursą „Mokslas, pertvarkantis pasaulį“, kaip vienišą, darnią žinių sistemą. Todėl, dėstydamas temas „Perėjimas nuo utopinio socializmo į mokslą“ ir „Tarptautinio proletariato ju. dėjimo priešakyje“, Z. Barkauskienė neretai grįždavo prie anksčiau išaiškintų marksistinės politinės ekonomijos teiginių. Paprastai propagandistė jų nekaršdavo, o pabrėždavo apie tai prisiminti klausytojus ir sušieti šiuos teiginius su naujai pateikiamais istoriniais faktais. Todėl užsiėmime aktyviai dalyvavo didžioji dalis klausytojų.

Dėstyimo metu propagandistė sumaniai pateikdavo citatas iš marksizmo-leninizmo klasikų veikalų. Vaizdžiai išaiškinti svarbiausius teiginius padėjo įrašai lentose bei pademonstruotas diafilmas apie darbininkų klasės išnaudojimą ir proletariato kovą užuomazga carinėje Rusijoje. Klausytojams labiau sudominti, giliau juos įtikinti ir ateityje šioje mokykloje bus naudojamos įvairios užsiėmimų formos: bus peržiūrėti meniniai filmai, surengta ekskursija į respublikos istorinį revoliucinį muziejų.

Neretai klausytojai pateikia propagandistei klausimus, tiesiogiai nesusijusius su dėstoma medžiaga, bet jiems labai aktualius, susijusius su rajono ekonomikos vystymu, prekybos įmonių darbo problemomis. Propagandistė, atsakydama į juos, remiasi tiksliais faktais, giliai išanalizuoja rajono darbo žmonių kolektyvų pasiekimus, taip pat atskleidžia dar pasitaikančių trūkumų priežastis.

Kaip įprasta, kiekviename šios mokyklos užsiėmime vienas ar kitas klausytojas padaro svarbiausių mūsų šalies vidaus gyvenimo arba tarptautinių įvykių apžvalgą. Antrą dieną tokia informacija padarė kombinato inžinierius B. Valaika. Ką daryti šis klausytojas apsiribojė tik įvykiais Bolivijoje, propagandistė jį papildė, analizuodama kitas svarbias tarptautinio gyvenimo naujienas.

Kitaip vyko užsiėmimas „Žemūklės technika“ rajoninio gamybinio susivienijimo politinio švietimo mokykloje. Įdomiausia šio užsiėmimo dalis, be abejo, buvo propagandisto, šio susivienijimo valdytojo J. Bujoko pasakojimas apie kelionę į Alžyrą Liaudies Demokratinę Respubliką įspūdžius. Klausytojai žavėjosi iš kolonializmo priespaudos išsivadavusios šios šalies, liaudies pasiekimais, suprasdami kartu ir tai, kad nelengva per trumpą laikotarpį žmonėms įveikti atsilikimą, prietarus. Pasakotojas vengė deklaratyvių apibendrinimų, stengėsi, kad klausytojai iš faktų savarankiškai pasidarytų teisingas išvadas. Tarp jo ir auditorijos užsimezgė gyvas pokalbis. Propagandistas, suprasdamas, jog per vieną užsiėmimą nepapastakos gausių įspūdžių, savo pasakojimą laiku nutraukė, pažadėjęs jį tęsti kita karia, pademonstruoti atsivežtas nuotraukas ir suvenyrus.

Tame pačiame užsiėmime valdytojo pavaduotojas M. Kazlauskas dar padarė tarptautinių įvykių apžvalgą. Jei BGAK mokykloje politinformatorius apsiribojė įvykiais vienoje valstybėje, tai susivienijimo mokyklos klausytojas nukrypo į kitą kraštutinumą: jis pasakojo be mažiausio svarbius ir nelabai reikšmingus pastarųjų savaitų įvykius. Politinformacija užsitiesė vos ne pusvalandį. Aišku, jog pagrindinei temai dėstyti liko mažoka laiko.

Jei jau buvo numatyta, kad propagandistas pasakos kelionės įspūdžius, tai vargu ar tikslinga buvo tą patį vakarą plačiai apžvelgti visą tarptautinių įvykių panoramą. Galbūt, remiantis įspūdžiais iš Alžyro, vertėjo giliau paanalizuoti padėtį arabų šalyse, papildomai užakcentuojant tik vieną kitą pačią svarbiausią tarptautinio gyvenimo naujieną. Juk ne už kalnų kiti užsiėmimai, ir jų metu dar bus progos plačiau aiškinti padėtį kituose planetos regionuose arba svarbius mūsų šalies gyvenimo įvykius.

Tema „Partija pirmosios Rusijos revoliucijos metais“ užsiėmime dėstė valdytojo pavaduotojas S. Pilkauskas. Po užsitęsios politinformacijos ir pasakojimo klausytojai buvo gerokai pavargę ir ne visi sugebėjo įsigilinti į dėstomą medžiagą, suvokti sudėtingus teiginius. Pranešėjo buvo ruošiasi gana kruopščiai atrinkti esminiai istoriniai faktai, svarbiausios išvados. Tačiau S. Pilkauskas, ruošdamasis užsiėmimui, buvo visai pamiršęs metodinę šio reikalo pusę: kaip sudominti auditoriją, ypač tam tikslui panaudojant vaizdines priemones. Kokia tema bebūtų nagrinėjama, pageidautina, kiek įmanoma, ją sielti su respublikos, rajono gyvenimo faktais, su darbo žmonių kolektyvui iškilusiais uždaviniais. Šiuo atveju bent jau vertėjo prisiminti, jog ir mūsų respublikos bei Anykščių miesto ir apylinkių darbo žmonės aktyviai dalyvavo revoliuciniame judėjime. Tokios detalės būtų padėjusios pagyventi dėstytojo, sudomininti klausytojus.

LKP Anykščių rajono komiteto bibliotekoje yra specialios metodikos vadovėliai propagandistams. Jais pasinaudojant gilinti metodines žinias ir įgūdžius tikslinga kiekvienam propagandistui, o patvirtimu šioje srityje reikia dalytis su pranešėjais, politinformatoriais.

D. Binkys
Anykščių rajono politinio švietimo metu linės tarybos narys

Aptarti svarbūs uždaviniai

Neseniai įvykusioje rajono kultūros darbuotojų profesajungos XIII ataskaitinėje rinkiminėje konferencijoje dalykiškai buvo aptartas atliktas darbas per ataskaitinį trijų metų laikotarpį bei numatyti uždaviniai ateičiai. Konferencijoje ataskaitinį pranešimą padaręs profesajungos rajoninio komiteto pirmininkas V. Pupeikis ir kiti kalbėjusieji delegatai pažymėjo, jog kultūros darbuotojų gražių pastangų dėka sėkmingai buvo organizuotos dvi rajono ir viena eksperimentinė zoninė dainų šventės, gausus rajono meno saviveiklos entuziastų būrys garbingai atstovavo mūsų rajoną eksperimentinėje zoninėje šokių šventėje Panevėžyje. Ryškiu akordu rajono kultūriname gyvenime nusikambėjo Anykščių rajono kultūros dienos Utenos rajone, kurių renginiuose dalyvavo apie 900 rajono saviveiklininkų. Šiuo metu kitamet įvyksiančiai respublikinei Jubiliejinei dainų šventei ruošiasi 34 rajono meno saviveiklos kolektyvai. Per ataskaitinį laikotarpį buvo organizuota ir daugiau įsimintinų renginių.

Kultūros darbuotojų profesajungai priklausančiuose kolektyvuose triūsia nemažas būrys ištikimų savo profesijai darbščių žmonių, kaip bibliotekininkės R. Klimauskaitės, J. Stapulionienės, T. Pilkauskienės, kultūros darbuotojos S. Bilevičienės, B. Seliukaitės, D. Sudnaitės, spaustuvinkai E. Dūdienė, A. Dūda, R. Kairiūkštienė, knygynų darbuotojos S. Mikulėnienė, M. Pipirienė, A. Cernauskienė ir kitos.

Kultūros skyriaus vietos profesajungos komiteto ir šio skyriaus tarybos iniciatyva visokeriopai skatinamas bib-

liotekų, kultūros namų lenktyniavimo sąjūdis už „Puikiai dirbančios bibliotekos“ ir „Puikiai dirbančių kultūros namų“ vardą, organizuojama gyventojams nemaža teminių vakarų ir kitų įdomių renginių. Kinų direkcijos, spaustuvės ir Anykščių knygyno darbuotojai sėkmingai vykdė prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

Diskusijose dalyvavusi spaustuvės brigadininkė E. Dūdienė kalbėjo apie socialistinio lenktyniavimo organizavimą ir atskleidė priežastis, trukdančias ritmingesniai spaustuvinkų darbui. Apie rajono knygynų darbuotojų pasiekimus mintimis dalijosi M. Pipirienė, o apie kultūros įstaigų darbuotojų veiklą ir jos tobulinimo kelius kalbėjo Kultūros skyriaus vedėjas S. Siaurusaitis, A. Baranauskas ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus direktorė T. Mikulėnaitė, rajoninės bibliotekos skyriaus vedėja T. Pilkauskienė ir kiti.

Konferencijos darbe dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto pirmininkas sekretorius J. Peseckas, LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailys, LTSR Ministrų Tarybos Valstybinio leidyklo, poligrafijos ir knygų prekybos reikalų komiteto pirmininko pavaduotojas, Kultūros darbuotojų profesajungos respublikinio komiteto prezidiumo narys M. Požarskas.

„K. d.“ inf.

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

SEKTINAS PAVYZDYS

Ne viename kolektyve surasime žmonių šiuo metu įvykdžiusių ne tik šiu metų, bet ir viso penkmečio asmenines užduotis. Tokiais darbštuoliais gali pasidžiaugti ir kai kurios pirminės komjaunimo organizacijos. Štai Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato pirminės komjaunimo organizacijos nariai fotografas A. Motiejūnas ir siuveja D. Sėjūnienė jau triūsia sekancio penkmečio sąskaiton. Sąžiningumo, gilios pilietinės atsakomybės jausmais savo darba grindžia ir Melioracijos statybos montavimo valdybos jaunimo atstovai buldozerininkas V. Karlenas, traktorininkas St. Milašius. Jie tai pat dirbo pralenkdami laiką ir jau įvykdė šiam penkmečiui skirtas asmenines užduotis. Jų sektinas pavyzdys uždegė ir kitus komjaunuolius, savo kasdieniniame darbe siekti vis naujų pergalių.

R. Sakanaitė

AUGA KOMJAUNOLIŲ GRETOS

Kiekvienais metais komjaunuolių šeima pasipildo naujais nariais. Rekomendacijas į VLKJS narius gauna geriausi nesajunginio jaunimo atstovai. Šiuo metu rajone apie 3900 komjaunuolių. Net 592 jaunuliai šlovingasias VLKJS gretas papildė ir šiais metais. Ypač pagausėjo naujų narių sąskaita MSMV, „Aukštakalnių“, „Gintaro“ kolūkių. Naujasodžio tarybinio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos.

R. Armonaitė

KOLEKTYVINIS DARBAS

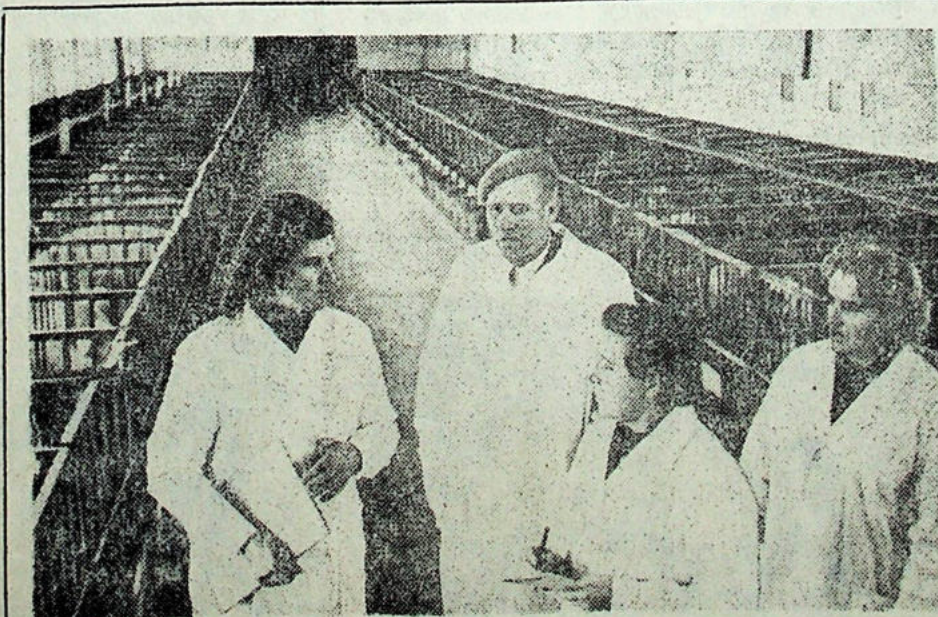
2 psl. 1979. XII. 1

TURINGOS ATOSTOGOS

Kiekvienais metais mūsų rajono komjaunuoliai pasinaudoja kelialapiais, kuriuos platina LLJKS CK tarptautinės jaunimo turizmo biuras „Spulnikas“. Šiais metais tarptautinėse jaunimo stovyklose poilsio 6 mūsų rajono komjaunimo atstovai. Nemokamai kelialapių į tarptautinę jaunimo stovyklą „Rostov Velikij“ pasinaudojo komjaunimo aktyvistė, buvusi Cerniachovskio kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė J. Abraškevičiūtė. Turiningai savo atostogas praleido stovykloje „Gornye Veršiny“ „Puntuko“ restorano kavininkė G. Aladinienė bei Žemės ūkio valdybos inžinierius V. Kutka. Azerbaidžano stovykloje „Gendžik“ išėjo Mechanizuotos kolonos ūkio dalies vedėja R. Bozytė. Rajono komjaunuoliai poilsio ir tarptautinėje jaunimo stovykloje „Kastamskoj Volgar“. Gruodžio sausio mėnesiais mūsų rajono atstovai pabuvos stovykloje „Estonskij Noorus“.

Nemažas būrys VLKJS narių iš mūsų rajono lankėsi užsienyje. Štai BGAK mezgėja F. Rukšienė bei „Ąžuolo“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius R. Stukas viešėjo VDR, Žemės ūkio valdybos miškininkė Z. Uosytė, „Puntuko“ kolūkio komjaunimo sekretorė A. Slizienė, „Lenino keliu“ kolūkio varuotojas A. Namiejūnas ir kiti pabuvojo Lenkijoje. Svėdasų kolūkio buhalterė I. Kubilienė svečiavosi Jugoslavijoje, Vengrijoje. Geriausi jaunimo atstovai taip pat aplankė broliškąją Bulgariją bei rengiasi kelionei į Kanada.

B. Romaitė

Gyvelininkystės mokslinio tyrimo institute Baisogaloje dirbamas platus darbas Lietuvs baltųjų veislės kiaulių produktyvumui didinti.

NUOTRAUKE: (iš kairės į dešinę) eksperimentinio ūkio zootechnikė selekcininkė P. Jankauskienė, instituto kiaulininkystės skyriaus vedėjas J. Sveistys, kiaulių veisimo sektoriaus vyr. mokslinė bendradarbė I. Varkalienė ir tarptautinės veislininkystės įmonės kiaulininkystės skyriaus vyriausioji zootechnikė D. Podėnienė įvertina atskirų Lietuvs baltųjų kiaulių linijų eksterjerą.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

...Dauguma Ukrainos ūkių pavasarį sės tik pirmos klasės sėkla. Jos paruošta daugiau kaip 15 milijonų centnerių — gerokai daugiau, negu praėjusį rudenį. Sėklininkystėje respublikoje pertvarkoma pramoninių pagrindų: sėkla čia ruošama specializuotose ūkiuose.

...Uzbekistane gauta 5.200.000 tonų medvilnės. Tiek pagal bendrąjį derlių, tiek ir pagal „baltojo aukso“ paruošų tempus viršyti rodikliai, kurie buvo pasiekti praėjusiais metais, kai buvo gautas rekordinis derlius.

...Į Alkanosios stepės lankus pradėjo tekėti varduo. Visu dykuminių ir pusiau dykuminių Kazachstano zonų žemdirbiai šį rudenį laiko labai efektyvu dirvos „užgrūdinimą“. Žiemos čia labai šalios, o sniego mažai. Lėdo pluta palikimai apsaugo žemę, kad vėjai neišgarintų drėgmės.

...Tadžikistane avininkystė pertvarkoma pramoniniu pagrindu. Šios šakos susivienijima įeina apie 40 specializuotų tarybinio ūkių ir tarybinio ūkių. Juose laikoma maždaug du milijonai avių ir ožkų.

(TASS-FLTA)

Taupyti elektros energiją

Tikrinimo nustatyta, kad „Gegužės pirmosios“ kolūkyje nepatenkinamai vykdomi vyriausybės priimti atitinkami dokumentai dėl respublikos liaudies ūkio, o taip pat gyventojų aprūpinimo kuru, elektros ir šiluminės energija 1978/79 metų rudens bei žiemos laikotarpiu.

Siems metams ūkyje sudarytas elektros energijos taupymo planas yra nekonkrečias, nes jame nenumatyti priemonių įvykdymo terminai, priemonės neišdėstytos pagal atskirus gamybos centrus. Ūkyje nėra sudarytos bei patvirtintos komisijos, atsakingos už elektros energijos taupymą.

Ūkyje dalis gyventojų neparduota tiesioginiam vartojimui atsiskaitymui už sunaudotą elektros energiją. Taigi, gyventojai aprūpinami elektra iš ūkio limitų.

Daug atvejų, kai elektriniai įrenginiai savavališkai pradedami naudoti nepriėmus laikant techninės eksploatacijos bei saugumo technikos taisyklių.

Per 1979 m. elektroinspekcijos darbuotojai net du kartus tikrino, kaip ūkyje tvarkomas elektros ūkis, ir abu kartus surašė atitinkamus aktais, juose nurodant konkrečias datas rastų trūkumų pašalinimui. Tačiau į tai nei ūkio vadovas B. Svirėlis, nei vyr. inžinierius J. Raišelis nereagavo ir nepasirūpino minėtų trūkumų pašalinimu.

Eilėje objektų, kaip V. Šuokėnų karvių, Naujasodžio versidėje ir kitur neįrengtas budintis apšvietimas.

Tikrinimo metu taip pat nustatyta, kad Anykščių gamybinis susivienijimas, „Gegužės pirmosios“ kolūkyje elektrifikuodamas 400 vietų karvėdės, padarė visą eilę nukrypimų nuo projekto, nesuderinus su projektavimo organizacijomis.

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas savo nutarime pažymėjo, kad „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdybos pirmininkas B. Svirėlis ir ūkio vyr. inžinierius J. Raišelis nesiėmė priemonių vyriausybinių nutarimų dėl energijos taupymo ir elektros įrenginių geresnio panaudojimo vykdymui ir pareikalavo iš laikinai einančio valdybos pirmininko pareigas P. Stankelio bei vyr. inžinieriaus J. Raišelio nedelsiant užtikrinti taupų elektros energijos naudojimą.

Už blogą vadovavimą, nepakankamą elektrotechninio personalo darbo kontrolę ūkio vyr. inžinierius J. Raišeliui pareikšta drausminė nuobauda.

„Gegužės pirmosios“ kolūkio ir gamybinio susivienijimo liaudies kontrolės grupių pirmininkai įpareigoti nuolat kontroliuoti, kaip vykdomos priemonės nurodytiems trūkumams pašalinti.

„K. d.“ inf.

Dvasininkijos krizė tebeaštrėja

Savęs pažeminimą ir apribojimą daugelis religijų laikė dorybe ir atsidavimo dievui ženklu. Šiuo požiūriu iš kitų panašių tikėjimų neišsiskiria ir katalikų bažnyčia. Žinoma, šiuolaikiniame pasaulyje įvairios katalikiško asketizmo formos yra gerokai sušvelnėjęsios, dalis jų nebepraktikuojamos net vienuolynuose, nekalbant jau apie pasauliečius tikinčiuosius. Atsižvelgdama į šiuolaikinio gyvenimo reikalavimus, katalikų bažnyčia yra priversta atsisakyti daugelio iki tol jos rekomenduotų apribojimų. Sakant, iš esmės katalikybė beveik panaikino pasninkus, kadangi jų laikymas, ypač Europoje, mažai kas besitaisa.

Per pastaruosius dešimtmečius katalikų bažnyčioje ir viešai ir neviešai buvo diskutuojama dėl kunigų celibato panaikinimo. Ypač daug jo atsisakymo šalininkų yra Olandijoje. Bet ir kituose kraštuose celibato panaikinimas labai aktualus, nes nemaža dalis jaunimo nenori eiti į kunigų seminarijas dėl to, kad negalės pasikviesti į gyvenimą normaliai, kaip visi žmonės.

Katalikybėje tūkstantį me-

ty celibatas buvo praktikuojamas tik vienuolynuose. Tačiau 1074 metais popiežius Grigalius VII įvedė jį ir dvasininkams. Daugeli amžių celibatas padėjo katalikų bažnyčiai kelti dvasininko autoritetą. Tikinčiųjų akyse nevedęs, tik religijos reikalams atsidavęs dvasininkas atrodė šventesnis už kitus.

bažnyčia celibato nesiruošia panaikinti.

Tai anaipol nepadėjo įveikti dvasininkijos krizės. Stai 1972–1977 m., kaip oficialiai paskelbė katalikų bažnyčia, kunigų sumažėjo 29 tūkstančiais. Katalikybės centre — Italijoje šių metų pavasarį įvykusiame italų vyskupų pasitarime buvo

terų organizacija, kurl kovoja, kad ir moterys būtų įleistos į dvasininkų luomą. Tą judėjimą remia ne tik vienuolės, bet ir dalis teologų, dvasininkų, netgi vyskupų, kurie nuogąstauja, kad katalikų bažnyčia 2000-uosius metus gali sutikti be dvasininkų. JAV jau apie 650 moterų pareiškė norą tapti katalikų bažnyčios dvasininkėmis. Jos nurodo, kad pirmaisiais krikščionybės amžiais buvo diakonės.

Tačiau ir popiežiaus Jono Pavilo II balandžio mėnesio pasirašytame laiške dvasininkams, perspėjama, kad katalikų bažnyčia nesirengia panaikinti celibato. Ryšium su tuo, daugelyje kraštų vyskupai gavo iš savo vyskupijų dvasininkų protestų laiškus, kuriuose nurodoma, kad skelbiant tokį dokumentą, reikėta tartis ir ruošti jį kolegialiai. Papabrėžiama, kad celibatas, kaip jis buvo prieš 900 metų įvestas, taip dabar, kai trūksta dvasininkų, gali būti ir panaikintas.

Popiežiaus laiškas dėl celibato ir kunigų protestai prieš jį liudija apie vis gilėjančią dvasininko krizę katalikų bažnyčioje.

P. Pečiūra

VVU filosofijos dėstytojas

TIKINČIAJAM IR ATEISTUI

Ir II Vatikano susirinkime buvo pabrėžta, kad dvasininkas yra grynas ženklas nuo busimo pasaulio, kuriame po prisikėlimo nei tekės, nei žmonos vės. Taigi nevedęs kunigas Vatikano ir dabar rekomenduojamas, kaip būsimam amžinajam gyvenimui pavyzdys.

Bet nežiūrint visų katalikų bažnyčios pastangų, celibato problema ir po Vatikano II susirinkimo darėsi vis aktualesnė ir aštresnė. Norėdamas užkirsti kelią abejonėms ir diskusijoms pačios katalikų bažnyčios vienuolė, popiežius Povilas VI 1962 m. enciklikoje „Sacerdotalis caelibatus“ bandė vėl išaiškinti dvasininkams ir tikintiesiems, kad katalikų

konstatuota, kad krašte 1968 metais buvo 25.570 seminarių, o praėjusiais metais — vos 9.853, beveik trigubai mažiau.

Prancūzijoje, kaip rašo užsienio katalikiškoji spauda, šio šimtmečio pradžioje vienas dvasininkas teko 740 katalikų, o 1975 metais — jau 1460. Dalis parapijų returi nuolatinio dvasininko. Yra parapijų, kur mišios laikomos tik kartą per mėnesį. Be to, Prancūzijoje yra 6 tūkstančiai kunigų, kurie turi „šeimos židinį“ ir tebedirba bažnyčioje.

Koks nepopuliarus ir atgyvenęs katalikų bažnyčioje celibatas ir kokia aštri kunigų problema, liudija ir tas faktas, kad JAV įsteigta mo-

NAUJOS TRADICIJOS KAIGĖ

Iškilmingos vardynos Debeikiuose

Si graži tradicinė šventė gausiai sukvietė debeikičius į Debeikių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto salę. Grojant iškilmių maršui, į salę išžengė šventės dalyviai: tėvai, vardatėviai, ant rankų nešami mažieji piliečiai. Iškilmingų vardynų vedantysis, Debeikių apylinkės LDT vykdomojo komiteto sekretorius A. Musteikis supažindino tėvus ir vardatėvius, kas atliks iškilmingų vardynų

ceremonialą. Tai Debeikių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas J. Silinis ir vidurinės mokyklos direktorė, rajono Liaudies deputatų tarybos deputatė E. Sakavičienė. Ceremonijos vedantis pristatė tėvus, supažindino, kokį vardą jie ketina suteikti savo naujagimiui. Debeikių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas J. Silinis kreipėsi į tėvus: „Gerbiame draugai Valerija ir Romualdai

Kepalai, Jums gimė duktė. Tai didelis džiaugsmas tėvams ir tarybinei Tėvynei. Šią iškilmingą valandą, remiantis LTSR Santuokos ir šeimos kodeksu, registruojama piliečių Kepalų šeimoje gimusi duktė, kuriai tėvų valia suteikiamas vardas Vaidas...“

Vardatėviams ir tėvams skiriami patys gražiausi, nuoširdžiausi linkėjimai. J. Silinis sveikino Vaidą Kepalaitę jau kaip Tarybų Lietuvos pilietę. Vardatėviai pasirašė tradiciniame albume. Tėvas, „Ateities“ kolūkio vairuotojas Romualdas Kepalas, uždegė simbolinę ugnį, saugumą tradicinio iškilmių gandro.

Tą dieną buvo suteikti vardai dar keturiems šios apylinkės būsimiesiems pi-

liečiams. Tai Puodžių pieno surinkimo punkto vedėjas Emilijos ir „Ateities“ kolūkio dirbtuvių vedėjo Antano Banių dukrelė Vitos vardas. Kolūketės Vidos ir mechanizatoriaus Alfonso Matulskų dukrai Astos vardas. Sabinos ir vyr. mechaniko inžinieriaus Valdo Gindrėnų sūnui Giedriaus vardas. Buhalterės Laimos ir brigadininko Algirdo Sapokų dukrai Ingos vardas.

Silta sveikinimo žodį iškilmių kaitininkams tarė „Ateities“ kolūkio profsąjungos pirmininkas J. Dagys ir pirminės partinės organizacijos sekretorė D. Markunė, tėvams iškėlė atminimo suvenyrus, gėles. Mažieji saviveiklininkai atliko programą, naujagimių motinoms iškėlė gėlių.

R. Bražėnienė

Kodėl įvyko nelaimė?

Šių metų spalio 4 d. trijų žmonių kompleksinė brigada — traktorininkas A. Kruopienis, eiguļys-motopijūklīninkas P. Tamošiūnas ir šakų genėtojas A. Tamošiūnas ruošė tarpiniam sandėliui aikštelę Mickūnų girininkijos Ramuldaus miške. Girininko nurodymu buvo kertami žali medžiai ir traukiami traktoriai T-40A į rietuvę. Nukirtus eilę medžių, prie traktoriaus buvo pribartinti už kamblį du beržiniai 20 cm diametro drūtgalyje stiebai. Traktorininkas A. Kruopienis, davęs garsinį signalą, pradėjo gerve tuos stiebus traukti artyn prie traktoriaus. Vienas stiebas isispyrė į savo kelmą ir tempimo jėga jį pakėlė nuo žemės. Kadangi buvo traukiama kampu, stiebas ore pasisuko ir trenkė esančiam pavojuose zonoje šakų genėtojui A. Tamošiūnui. Labai stipraus smūgio jėga jį nubloškė apie 10 m ant greta gulintų stiebų ir mirtinai sužalojo.

Kodėl įvyko ši skaudi nelaimė? Išvada, kurią padarė LTSR miškų ir miško pramonės ministro pavaduotojas J. Gečys ir profsąjungos respublikinio komiteto vyr. techninis inspektorius J. Aukštaitis, tokia: ruošiant

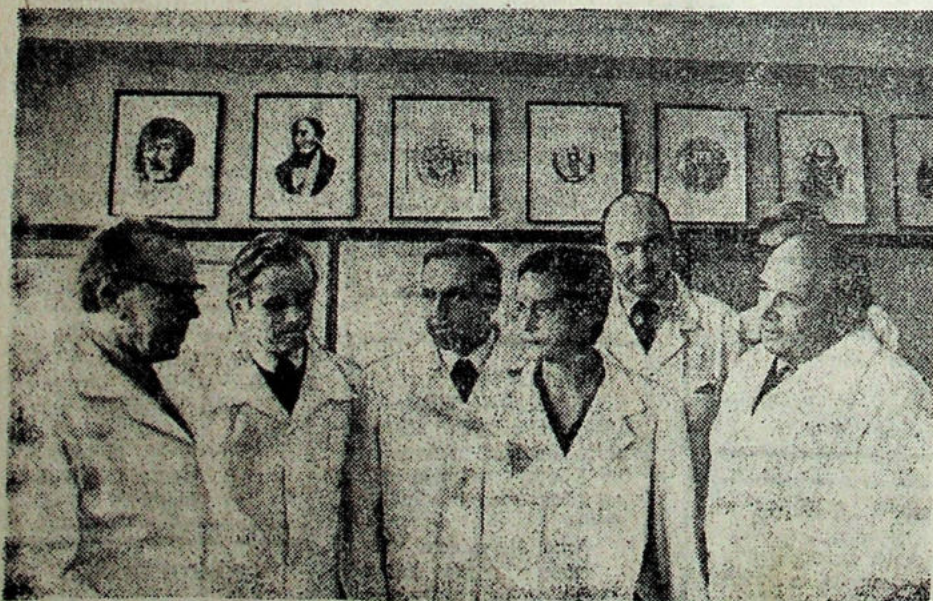
tarpiniam sandėliui aikštelę, stiebai traktorium buvo renkami arčiau, kaip 50 m nuo leidimo vietos, ką draudžia taisyklių 223 punktas ir traktorininkas A. Kruopienis formavo ryšulį šakų genėtojui A. Tamošiūnui pavojuose zonoje. Visi reikiami instruktažai praveisti. Išvada aiški. Įgyvendintos mirtino nelaimingo atsitikimo akte nurodytos priemonės, tiesiogiai ir netiesiogiai kalti asmenys nubausti griežtomis administracinėmis nuobaudomis. Atrodo, kad tuo galima būtų ir užbaigti. Reikia dirbti nepažeidžiant taisyklių reikalavimų, ir ateityje tokių nelaimių nebus.

Tačiau yra taisyklės neįrašyti smulkmenų, priklausantių nuo žmogaus individualių savybių — jautrumo, draugiškumo, reiklumo, drausmės, kas galėjo ir gali padėti išvengti nelaimės. Traktorininkas A. Kruopienis, turėdamas nemažą patirtį miško ruošos darbe, davęs garsinį signalą, nepasiziūrėjo, neįsitikino, ar jį girdėjo šakų genėtojas A. Tamošiūnas ir motopijūklīninkas-eiguļys P. Tamošiūnas, ar neįėjus į pavojuose zoną. O A. Tamošiūnas kaip tik ir įėjo.

Mickūnų girininkijos dirb-

ninkui S. Mateikai Rokiškio BMOGS 1979 m. gegužės 22 d. įsakymu už saugumo technikos pažeidimus ir kitus nusižengimus buvo pareikštas papeikimas. Kelis kartus už saugumo technikos taisyklių pažeidimus administracinėmis nuobaudomis bausė buvęs Mickūnų girininkijos eiguļys R. Legas. Tai rodo, kad šioje girininkijoje darbo apsaugos taisyklės buvo pažeidžiamos ir anksčiau, o administracinės nuobaudos reikiamai nepaveikė. Girininkas S. Mateika, perkėles darbininkų brigadą į kitą darbo vietą ir žinodamas, kad A. Tamošiūnas dirba neseniai ir yra nepatyręs darbe, papildomai jį nepainstruktavo, nepabrėžė, kad būtina visą laiką griežtai vykdyti visus saugumo technikos reikalavimus, dirbti atsargiai, draugiškai tarpusavyje padedant visiems brigados nariams. Ši skaudi pamoka rodo, kad ir vadovaujantieji darbuotojai, ir brigadoje dirbantieji darbininkai turi būti draugiški, iautrūs ir atidūs savo darbo draugų atžvilgiu. Visą laiką reikia stengtis patarti ir padėti vienas kitam.

I. Vilkončius
Vyr. miškininkas

Respublikos Onkologijos mokslinio tyrimo instituto darbuotojai ir VDR Magdeburgo medicinos akademijos mokslininkai medikai kartu tiria vėžio diagnostikos, profilaktikos ir gydymo problemas. Jie lanko vieni kitus, keičiasi sumanymais, mokslinę informaciją, skaito paskaitas.

NUOTRAUKOJE: svečiai iš VDR aplankė respublikinį inksto transplantacijos centrą Vilniaus klinikinėje ligoninėje. Iš kairės — šios ligoninės vyriausiasis gydytojas V. Banevičius, Onkologijos mokslinio tyrimo instituto Specialiųjų tyrimų skyriaus vadovas, medicinos mokslų daktaras V. Mamonovas, Magdeburgo medicinos akademijos radiologinės klinikos direktorius, medicinos mokslų daktaras, profesorius G. Freitagas, šios Akademijos radiologinės klinikos skyriaus vedėja, medicinos mokslų daktarė J. Freitag, VVU bendrosios chirurgijos katedros docentas B. Dainys ir gydytojas A. Sirotka.

1. Zebrausko (ELTA) nuotr.

GROŽIS IŠ ŠIAURĖS

Lapkritis, perėmęs valdas iš vasariškai alsavusio spalio, parodė savo keistą, neįprastą galią: nuo pat pirmųjų dienų šaltį iki 18 laipsnių žemiau nulio. Tokį temperatūros skirtingumą pirmiausia pajuto gamtos gyventojai, ypač šiaurėsnių kraštu, kur šaltukas pasikvietė ir gausias baltapūkes snaiges. Lapkričio 3 dieną pulkeliams iš šiaurės atsikriodo juodagalvės, raudongūžės sniegos, ankstesniais metais jos dažniausiai pasirodydavo su pirmojo sniego patalu. Sniegų grožio aprašyti netenka, nes kiekvienas gamtos mylėtojas šiuos jaukius paukštelius gerai pažįsta. Gal kas juos pastebėjo netgi vasarą. Anksčiau buvo manoma, kad sniegos visos iš šiaurės. Tačiau tikrovėje ne taip. Mes prieš kurį laiką sniegunių lizdėlį su jaunikliais esame užlikę Dabučiu girioje. Jos pastebėtos ir kituose mūsų respublikos ne tik šiaurėsniuose, bet ir pietus esančiuose rajonuose. Kauno rajone taip pat rastos perinėjos juodagalvės sniegos. Betgi reikia pripažinti, kad Lietuvoje jų gyvena dar negausiai. Daugiausia kol kas mes grožimės atskridusiomis iš šiaurės sniegonėmis. Neišranktos šios gražuolės. Susėda ant alyvų krūmų ir lukštena sėkliukas. Gliando tūjų vaisiukus.

Sniegenas seka ir čimčiai. Jie už sniegenas kiek mažesni ir vietoje juodos galvutės jie turi skaisčiai raudoną. Patinėlių ir pa-

gurklis bei krūtinė raudonos spalvos. Pilvelis baltas. Jie į gyvenvietes retai patraukia, o tenkinasi miškeliais, kur auga beržai, alksniai, juodalksniai. Minta jų sėklomis.

Bene puošniausias iš paminėtų yra svirbelis. Jie pasipuošę moliškai rausvu apdaru, išmargintu baltomis ir juodomis plunksnomis. Uodegos galiukas auksiskai geltonas, lyg būtų iškistas į aukso spalvos dažus. Galvutė papuošta ryškiu kuodeliu. Pakildami nuo medžio ant medžio jie visi pulkelyje sutartinai parodo savo balselį „sirr-sirr-sirr“. Mėgstamiausias žiemą svirbelių maistas — šermukšnių, amalių uogos. Tuo tarpu šiltesnių metų laikų jie, kaip ir anksčiau minėti sparnuočiai, minta daugiausia įvairiais vabzdžiais, augalų kenkėjais.

Šiauriniai kikičiai, artimi mūsų kikičių giminių, net ir spalvingumu panašūs, iš karto šliejasi prie sandėlių, nes čia lengviau surasti kokį grūdą, piktžolių sėkluką. Paskui kikičius skuba šiaurinės startos, pastebimos iš tolo savo baltais išmargintais rusvais bei juodais apdarėlais.

Salčiams spiginant į gyvenvietes patraukia labai vikrios geltonai, juodai, mėlsvai apsirėdžiusios zyltės. Stebėjimai parodė, kad mūsiškės skrenda į pietus,

o jų vieton sulaukiame šiaurinių. Gal pasilieka ir šiek tiek mūsiškių. Praėjusią žiemą Sventosios pakrančių želdiniuose buvo pastebėti gana gausūs pulkeliai uodegotųjų zylčių, mažiausių iš visos zylčių giminės. Jos labai įdomios tuo, kad kaip į mažylį kamuoliuką turi iškistą uodegėlę, daugiau kaip pusantro karto ilgesnė už patį kūną. Kai jos pakyla visu pulkeliu nuo medžio, tai skleidžia balselį „si-si-si“.

Ne visus sparnuočius praskrendančius į pietus ir apsisojančius pas mus paminėjome. Aprašėme ypač spalvingus, grožį nešančius paukštelius, tikras lekiojančias gėles. Ne visi pasilikę poilsiauti iki pavasario. Kai kurie patraukia toliau į pietus. Priklausys ir nuo to, kaip jie sulauks mūsų globos. Ryškus pavyzdys — klykuolės antys. Seniau vasara jos pas mus nepasikidavo. Dabar, žiema joms paberiant maisto prie vandens telkinių, o pavasarį įkeliant tinkamus inkilus, — gražios antelės klykuolės jau daug kur Lietuvoje per. Todėl visiems naudingiems sparnuočiams ne tik saviems, bet ir iš šiaurės atskridusiems, ištiesime pagalbos ranką šaltųjų metų.

P. Šleikus
Biologijos mokslų kandidatas

Voverė ant... čiuzinio

Tadžiikistanas — kalnų šalis. Augmenijai ir gyvūnijai apsaugoti respublikoje įsteigti du rezervatai ir 18 draustinų, kurių bendras plotas apie pusę milijono hektarų. Didelis mokslininkų pasiekimas — Bucharos žemėtojo elnio, įtraukto į „Raudonąją knygą“, išsaugojimas ir jo prieauglio padidėjimas.

NUOTRAUKOJE: ankstyvi pusryčiai. A. Podubno (TASS-o) nuotr.

Ta apniūkusį lapkričio sekmdienį nutariau pavaikštinėti po miestą supančius, visais metų laikais gražius ir traukiančius šilus. Pasigėrėjęs gaivių, net ir prieš žiemą nenublukintų paparcių, kiškiakopūstelių, pipirapių, žemuogynių, bruknienojų žalumų, pasiklausęs eglių viršūnėse plasniojančių nykštukų tylaus švilpesio, vikruolių zylčių ciklėjimo, pasukau prie Sallupio. Patyriau, kad einant upokšnių pakrantėmis dažniau sutiksi miško gyventojus — vengejančius žmonių draugės sparnuočius ir keturkojus. Gal juos irgi traukia upokšnis, o gal čiurlienantis vanduo prislopina žingsnių garsą, ir tada pavyksta iš arčiau žvilgtelėti...

Tąkart prie Sallupio šeimmininkavo tik zylės. Kuo arčiau miesto, tuo labiau liūdino kai kurių anykštėnų nevalyvas. Upokšnio pakrantėse, pakrūmėse volioja-

si išmestos įvairios statybos atliekos, atgyvenę namų apyvokos daiktai, padangos... Štai kažkas net geležinę lovą atitėmė pamisikėn, prie Sallupio nutrenkė raudondryžį čiuzinį. Užmėtęs akį į tą „palikimą“, pastebėjau ant čiuzinio kažkokį žvėrelį. Priartėjęs pamaciau jau žemiškais kailinukais apsiivilkusia voverę, kuri taip buvo užsiėmusi savo darbu, jog ir netoliese stovinčio žiūrovo nepastebėjo. Voverė, praardžiusi čiuzinį, pešė iš jo vatą, jau geroką gniužulą suukutūn buvo prižėbusi. Pravers įai ta vatą drevei iškloti, ko gero ir ši žiema šalta gali būti... Pagaliau voverė pastebėjo, kad netoliese yra žmogus, papūtė uodegą ir nustraksėjo su vatos gniužulu dantyse į belapį brūzgyną, kažkur pasislėpė, o gal tiesiai miškan nudūmė šilto patalo kloti. Praverlė gudriolei tas pa miškėn nudrėbtas čiuzinys.

R. Vasaris

Leidiny s apie Anykščių šilelį

Šiomis dienomis išėjo iš spaudos nedidelė 82 puslapių knygelė — „Anykščių šilelis“. Tai jau trečioji knyga apie Lietuvos draustinius. Prieš keletą metų išleistas knyguės apie Pūnijos ir Baranavos botaninius-zoologinius draustinius.

Anykščių šilelis — vienas iš gražiausių Lietuvos miškų, kurį išgarsino poetas A. Baranauskas poemoje „Anykščių šilelis“. Dėl savo gamtinių sąlygų ir augalijos įvairovės, geologinių paminklų, šilelis 1960 metais paskelbtas landsaftinių draustiniu. Be to, šilelis glaudžiai susijęs su mūsų literatūros klasikais A. Baranasku, A. Vienuoliu, J. Biiliūnu.

Apie Anykščių šilelį išspausdinta nemaža straipsnių periodinėje spaudoje, išleista viena kita knyguė apie jį. Šiose publikacijose, kurių dauguma turistinio-pažintinio pobūdžio, dažniausiai aprašoma šilelio gamtos grožis, jo įžymybės, geolo-

giniai paminklai, padavimai ir kt.

Lietuvos TSR Mokslių Akademijos Botanikos institutas 1975 m. ištyrė Anykščių šilelį, kaip landsaftinio draustinio, florą ir augaliją. Remiantis tyrimo duomenimis, kartu su Vilniaus Vals-

tybinio universiteto ir kitų įstaigų darbuotojais, parašyta ši knyga, skirta visuomenei, gamtos mylėtojams.

Siame leidinyje nušviečiama draustinio geologinė-paleografinė praeitis, trumpai aprašoma miškų, pievų, vandenių augalija, žvėrys bei paukščiai. Detaliai ištyrinėta draustinio flora ir grybai.

Šilelyje rasta augant 681 aukštesniųjų augalų (medžių, krūmų ir žolių) rūšių, tarp kurių nemaža retų ir gamtos apsaugos įstatymais saugomų augalų. Knygeleje

skaičiuojamas ras įdomių žinių apie draustinio grybus, kurių šilelyje rasta augant net 275 rūšys.

Leidinio vertę žymiai padidina tai, kad vieno straipsnio autoriumi yra anykštėnas — Anykščių miškų ūkio vyriausiasis miškininkas I. Vilkončius, gerai pažįstantis šilelį, žinantis visus jo džiaugsmus ir bėdas. I. Vilkončius idomiai nušviečia Anykščių šilelio istorinę praeitį, dalykiškai aprašo miškininkų indėlį tvarkant ir saugant jį. Straipsnio pabaigoje glaudžiai ir konkrečiai aprašoma šilelio, kaip landsaftinio draustinio ir miškoparko ateitis.

Leidinyje „Anykščių šilelis“ iliustruotas nuotraukomis. Pabaigoje išspausdintas pilnas augalų ir grybų rūšių augančių šilelyje, sąrašas. Jis skirtas ne tik specialistams, bet ir tiems, kas domisi Anykščių šileliu arba ruošiasi aplankyti šį retą grožio kampelį.

Autoriai tikisi, kad knyguė padės skaitytojams plačiau susipažinti su šiuo vietovės geologine praeimi, su šilelio miškų vystymosi raida, su gausia bei labai įvairia augalija, retaisiais augalais. Ir dar — autoriai nuoširdžiai tikisi, kad mūsų skaitytojai prisidės prie šilelio gamtos grožio, jo vertybių išsaugojimo.

Z. Venckus

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių tarpukinei gyvulių sėklinimo įmonei reikalingas autoremontininkas. Kreiptis: Anykščiai, J. Biiliūno 28.

Anykščiuose organizuojami vairuotojų-mėgėjų ir motociklininkų kursai.

Norintieji mokytis rinkasi š. m. gruodžio 4 d. 19 val. Sportinio-techninio klubo patalpose, Troškūnų g-vė Nr. 3.

STK viršininkas

Tragiškai mirus ROMUI PETNIONUI bei jo sūneliui MARIUKUI, reikiame nuoširdžia užuojauta ALEKSANDRO PETNIONO šeimai ir artimiesiems. Matiukai, Juodviršiai, Pakniai, Namaiškos

Liūdime kartu su buvusia direktore JADVIGA BUDAVICIENE ir jos šeima dėl jos tėvelio mirties. Zarasų M. Melnikaitės vidurinės mokyklos pedagogai

BRONIUI KEBLUI Tegū nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus žmonai. Kurklių orkestro muzikantai

Reikiame nuoširdžia užuojauta lopšelio-darželio Nr. 2 IV grupės šeiminiukei ALEKSANDRAI PETNIONIENEI, tragiškai mirus sūnui ROMUI ir anūkui MARIUKUI. Vaikučiai, jų tėveliai ir auklėtoja

ELVYRAI PETNIONIENEI
Gilaus liūdesio valanda, tragiškai mirus mylimam vyrui ir sūneliui, reikiame nuoširdžia užuojauta.
Anykščių miesto Vairuotojų gatvės namo Nr. 5 IV aukšto gyventojai

Nuoširdžiai užlauciamė ZILVINĄ PETNIONĄ, mirus jo mylimam tėveliui ir broliukui.
Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 2 IX grupės tėveliai, vaikučiai ir darbuotojos

Tragiškai mirus ROMUALDUI PETNIONUI, nuoširdžiai užlauciamė velionio šeima ir artimuosius.
Buvę klasės draugai ir auklėtoja

BRONIUI KEBLUI
Nuoširdžiai Jus užlauciamė dėl brangios gyvenimo draugės — žmonos mirties.
P. ir V. Malinauskai, A. ir Z. Paviržiai, A. ir A. Paviržiai

ALEKSANDRAI PETNIONUI
Tegū nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam sūnui ROMUALDUI ir anūkui MARIUKUI.
Elmininkų bandymu staties eksperimentinio ūkio pirminė partinė organizacija

PETNIONŲ ŠEIMAI
Gilaus liūdesio valanda, tragiškai mirus mylimam vyrui ir sūneliui, nuoširdžia užuojauta reikiame.
„Lietėmūktėchnikos“ Anykščių remonto dirbtuvių darbuotojų kolektyvas.

ELVYRAI PETNIONIENEI
Tegū nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą dėl tragiškos vyro ir sūnelio mirties.
Anykščių miesto Vairuotojų gatvės namo Nr. 5 II aukšto gyventojai

Mielą auklėtoja NIJOLĘ ZAUKEVIČIENE, su Jumis dalijamės džiaugsmais ir rūpesčiais, tad leiskite pasidalyti ir skausmu, kurį sukėlė brangios mamytės mirtis. Kurklių vidurinės mokyklos VIII klasės mokiniai